

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา

2567

โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์

บันทึกข้อความ

โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
รับที่..... 199
วันที่..... 3 มีนาคม 2568
เวลา..... 09.07 น.

ส่วนราชการ กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ที่

วันที่ 3 มีนาคม 2568

เรื่อง สรุปรายงานการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2567

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลาดยาววิทยาคม

สิ่งที่แนบมาด้วย รายงานการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ชุด

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา และโรงเรียนลาดยาววิทยาคม จ.นครสวรรค์ ได้ส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา กิจกรรมความเป็นเลิศทางด้านงานวิจัยและนวัตกรรม

ทั้งนี้ การวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าวได้สรุปผลตามวัตถุประสงค์เรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานตั้งรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาววิรัช ททรัพย์สำราญ)

ตำแหน่ง หัวหน้างานวิจัยและนวัตกรรม

ความเห็นของรองผู้อำนวยการโรงเรียน

- ทศน 1๐๗๑๑๖
- สอโปสอ-กรบ

ความเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียน

- ทราบ

(นางชลดา สมัครเกษตรการ)

รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

(นางชรินทร์ สีทา)

ผู้อำนวยการโรงเรียนลาดยาววิทยาคม

“เรียนดี มีความสุข”

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กนและแม่กดโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และการเรียนแบบเน้นซ้ำย้ำทวนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวอริสรา แพร่หลวง

สถานศึกษา โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแผนการเรียนรู้การเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและการเรียนแบบเน้นซ้ำย้ำทวนในการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราแม่กนและแม่กดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/7 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแผนการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจำนวน 4 แผน รวมเป็น 6 ชั่วโมง และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนจำนวน 20 ข้อวิเคราะห์เป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่ เสนอข้อมูลโดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดในมาตราที่กำหนดโดยมีคะแนนเฉลี่ยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชื่อเรื่อง ผลการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการแต่งกาศพยานี 11
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT

ผู้วิจัย นางสาวณิชาภา แยมกุล

โรงเรียน ลาดยาววิทยาคม ปีที่พิมพ์ 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การแต่งกาศพยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT ตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การแต่งกาศพยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การแต่งกาศพยานี 11 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT จำนวน 4 แผน ค่าเฉลี่ยโดยรวม เท่ากับ 4.86 มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการแต่งกาศพยานี 11 ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบชนิดอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ได้ค่าเฉลี่ย 1.00 ทั้งหมด สถิติที่นำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การแต่งกาศพยานี 11 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ชุดฝึกประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ LT มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.81 /82.96 สูงกว่าเกณฑ์ 70/70 ที่ตั้งไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7224 คิดเป็นร้อยละ 72.24

ชื่อเรื่อง : ภาพยนตร์ห่อโคลงประพาสธารทองแดงผ่านจักรวาลนฤมิตร เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสุภารัตน์ ทองไหล

ปีที่ศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภาพยนตร์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง ผ่านการใช้จักรวาลนฤมิตรในการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 2) เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้จักรวาลนฤมิตรในกระบวนการเรียนรู้จาก ภาพยนตร์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ จำนวน 36 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) กิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านการประยุกต์ใช้บทภาพยนตร์ห่อโคลงประพาสธารทองแดง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้ผ่านการประยุกต์จักรวาลนฤมิตร จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ (จำนวนเวลา 3 ชั่วโมง) 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ผ่านจักรวาลนฤมิตร ผู้เรียนมีเวลาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 6 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ผ่านจักรวาลนฤมิตร โดยภาพรวม และรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อจักรวาลนฤมิตรมีความเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และข้อเวลาที่ใช้ในการเล่นมีเพียงพอและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ

ชื่อเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการอ่านคิดวิเคราะห์
คุณค่าจากวรรณคดี เรื่อง อิศรญาณภษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๙
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวอุไรวรรณ ศรีกล้า

ปีที่ศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มุ่งพัฒนาสมรรถนะการอ่านโดยใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการอ่านคิดวิเคราะห์
คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนลาดยาววิทยาคมอำเภอลาดยาว
จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการ
วิเคราะห์คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และเพื่อเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการอ่านใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการวิเคราะห์
คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน
๘๐/๘๐ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้คำถามเป็นฐานระหว่างก่อนเรียน
และหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๙ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗
โรงเรียน ลาดยาววิทยาคม อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์จำนวน ๓๓ คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือหน่วย
การเรียนรู้ ฐานพัฒนาสมรรถนะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)
ใช้เวลา ๑๐ คาบเรียน เครื่องมือที่ใช้มี ๓ ชนิด ประกอบด้วย (๑) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคิดวิเคราะห์
เพื่อพัฒนาการ อ่านคิดวิเคราะห์จำนวน ๒ แผน แผนละ ๒ คาบ (๒) แบบวัด ความสามารถทางการเรียนเรื่อง
การอ่านคิดวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือกจำนวน ๒๐ ข้อ สถิติที่ใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t-test (dependent
sample) จำนวน ๑๐ ข้อเรื่อง ฐานสมรรถนะการอ่านด้วยเทคนิคการใช้คำถาม มีการใช้สถิติในการวิเคราะห์
ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าดัชนีประสิทธิผล และสูตรสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ t-test
Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการ
อ่านคิดวิเคราะห์คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๙ โรงเรียนลาดยาว
วิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ โดยเฉลี่ย
เท่ากับ ๘๐.๐๐/ ๘๘.๓๓ ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน และความสามารถ ในการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยใช้คำถามเป็น

ฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีระดับคะแนนสูงกว่าก่อน การได้รับการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย ๑) แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ เรื่อง อิศรญาณภษิต ๒) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นแบบทดสอบ ปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ โดยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ชื่อเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้เทคนิค 5w 1H ที่มีต่อการอ่านจับใจความ สำคัญจากวรรณคดี เรื่อง ราชาริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวปรียาดา ชัยสิทธิภักย์

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มุ่งพัฒนาสมรรถนะการอ่านโดยใช้เทคนิค 5W 1H ที่มีต่อการอ่านจับใจความ สำคัญจากวรรณคดี เรื่อง ราชาริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 โรงเรียน ลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความ สำคัญโดยใช้ 5W 1H ที่มีต่อการอ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดีของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการอ่าน จับใจความสำคัญโดยใช้ ใช้เทคนิค 5W 1H ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มาตรฐาน ๘๐/๘๐ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับ ใจความระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2567 โรงเรียน ลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์จำนวน 38 คน โดยมีเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยคือหน่วยการเรียนรู้ ฐานพัฒนาสมรรถนะการอ่านด้วยเทคนิค 5W1H โดยใช้วิธีการเลือกแบบ เจาะจง (Purposive Selection) ใช้เวลา 10 คาบเรียน เครื่องมือที่ใช้มี 3 ชนิด ประกอบด้วย (1) แผนการ จัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ เพื่อพัฒนาการ อ่านจับใจความจำนวน 2 แผน แผนละ 2 คาบ (2) แบบวัด ความสามารถทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t-test (dependent sample) จำนวน 10 ข้อเรื่อง ฐานสมรรถนะการอ่านด้วยเทคนิค5W1H มี การใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าดัชนีประสิทธิผล และสูตรสถิติที่ ใช้ในการทดสอบคือ t-test Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ เทคนิค 5W1H ที่มีต่อการอ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดี เรื่อง ราชาริราช ตอนสมิงพระรามอาสา ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ โดยเฉลี่ย เท่ากับ 80.00/ 88.33 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน และความสามารถ

ในการอ่านจับใจความหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีระดับคะแนนสูงกว่าก่อน การได้รับการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ เรื่อง ราชธานีราช ตอนสมิงพระรามอาสา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย จิรนนท์ สุขป้อม
ปีการศึกษา 2567

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 32 คน ดำเนินการวิจัยตามแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One-group Pretest - Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 4 แผน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ และสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ที่ได้รับการจัดการสอนโดย การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย นางสาวนันทกาญจ สุวรรณวิสิทธิ์

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์การประเมิน 70/80 3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีประสิทธิภาพ 78.00/82.33 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 70/80 2. นักเรียนที่ได้ทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับแบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย	นางวันชพร กางไธสง
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยคในภาษาไทย ให้สูงขึ้น หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับแบบฝึก 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องประโยคในภาษาไทยโดยใช้กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับแบบฝึก ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 285 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 36 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับแบบฝึก และ 2) แบบทดสอบเรื่องประโยคในภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องประโยคในภาษาไทยโดยใช้กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับแบบฝึกสูงขึ้น เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ค่าคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการพัฒนาการคิดขั้นสูงเชิงระบบ GPAS 5 Steps ร่วมกับแบบฝึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้ชุดการสอน
ผู้วิจัย นางสาวอาภาภรณ์ พูลกลสิวิทย์
ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชุดการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว และแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว นำชุดการสอนมาดำเนินการสอนนักเรียนตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการเปรียบเทียบความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/8 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม รายวิชา คณิตศาสตร์ ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อผู้รายงาน : สิริพร พันธุ์

ปีที่ศึกษา : 2567

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม รายวิชา คณิตศาสตร์ ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม รายวิชา คณิตศาสตร์ ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ที่เรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 36 คน ซึ่งผู้รายงานได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการ จับฉลากห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม รายวิชา คณิตศาสตร์ ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม รายวิชา คณิตศาสตร์ ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ด้วยเอกสารประกอบการเรียน อสมการนำรู้ รายวิชา คณิตศาสตร์ ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน อสมการนำรู้ รายวิชา คณิตศาสตร์ ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้น
สองตัวแปร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการสอน

ผู้วิจัย นางสาววาสนี สุวรรณคาม

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อพัฒนาชุดการสอน เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 เพิ่มมากขึ้น 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI ที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ เรื่อง พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย นางสาวศศิธร กล่าวสุนทร
ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ TAI เรื่อง พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TAI จำนวน 4 แผน (2) แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สถิติที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้แบบ TAI สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง ผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับเลขคณิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2567

ผู้วิจัย นายภูวดล สายสุวรรณ

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค การเรียนรู้ร่วมกัน 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 39 คน โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ลำดับเลขคณิต แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า

จากการทดลองสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยทดสอบก่อนเรียน ทดลองสอนและทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการ สอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การแก้สมการพหุนาม กำลังสองตัวแปรเดียวที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active leaning ร่วมกับ เกมออนไลน์กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกรชวัล รุ่งรัตน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิชาที่เลือกทำวิจัย คณิตศาสตร์พื้นฐาน รหัสวิชา ค22102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

(1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การแก้สมการพหุนามกำลังสองตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80

(2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การแก้สมการพหุนามกำลังสองตัวแปรเดียวที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกับการเรียนแบบปกติ(3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active leaning ร่วมกับเกมออนไลน์ เรื่อง การแก้สมการพหุนามกำลังสองตัวแปรเดียวกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน ด้วย วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า

กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active leaning ร่วมกับเกมออนไลน์เรื่อง การแก้สมการพหุนามกำลังสองตัวแปร เดียวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การแก้สมการพหุนามกำลังสองตัวแปร เดียว โดยนักเรียนที่ เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active leaning ร่วมกับเกมออนไลน์สูงกว่านักเรียนที่ เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active leaning ร่วมกับเกมออนไลน์โดยรวมอยู่ใน ระดับพึงพอใจมาก

ชื่อเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นายอุกฤษฏ์ ฐาภุรบุตร

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 5) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 1 ห้อง ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง ซึ่งมีค่าความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 2) แบบทดสอบความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.604 – 0.72 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 – 0.625 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.891 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน และการทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.92 และมีคะแนนความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.33 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่านักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.33 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่านักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง สถิติสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัย
ผู้วิจัย นายณัฐกร โหมขุนทด
ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง สถิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง สถิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สถิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งนี้ ได้แก่ แบบฝึกทักษะ จำนวน 1 ชุด และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ เรื่อง สถิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง สถิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 คือ 86.63/88.00
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง สถิติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบจำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย นางสาวบัณฑิตา โพธิ์เสือ

ปีที่ศึกษา พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาผลของการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการใช้และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบจำนวนเต็ม สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง เซต ด้วยการสอบย่อยทุกสัปดาห์กับการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้

ชื่อผู้วิจัย นางสาวศิมาภรณ์ อุบัติ

ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

จากการศึกษาและวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ เรื่อง เซต ด้วยการสอบย่อยทุกสัปดาห์กับการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ ประชากรตัวอย่างที่ใช้การทดสอบย่อยทุกสัปดาห์กับการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๒ จำนวน ๘๐ คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ซึ่งผลการศึกษาพบว่าพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนทั้ง ๒ ห้อง มีคะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ มีค่าเฉลี่ย = ๑๖.๕๑ มีค่าร้อยละ ๔๑.๒๘ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ มีค่าเฉลี่ย = ๑๕.๑๑ มีค่าร้อยละ ๓๗.๗๖ ส่วนการทดสอบหลังเรียนพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ ที่มีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ มีคะแนนเฉลี่ย = ๓๓.๔๔ ค่าร้อยละ ๘๓.๕๙ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๒ ซึ่งมีการทดสอบหลังหน่วยการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย = ๒๕.๕๓ ค่าร้อยละ ๖๓.๘๒

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
ขอบเขตการวิจัย	๒
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎี หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๙
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๑๑
บทที่ ๕ สรุปและสะท้อนผลการวิจัย	๑๔
ภาคผนวก	
- แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน	๑๗
- แบบทดสอบย่อยทุกสัปดาห์	๑๘

หัวข้อวิจัยในชั้นเรียน การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความสามารถในการทำงานกลุ่ม เรื่อง ลำดับและอนุกรม โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวอรสา เจริญป้า

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคแบบ STAD เรื่อง ลำดับและอนุกรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยสรุปพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ลำดับและอนุกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
การงานอาชีพ

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเคมี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL

ผู้วิจัย นางสาวเบญจวรรณ ธาดารณบดี

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บทเรียนเรื่อง สารละลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1.แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับเทคนิค KWDL รายวิชาเคมีเพิ่มเติม 2.แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL คะแนนเฉลี่ย มีค่า 8.15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่า 1.075 หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL พบว่า คะแนนเฉลี่ย มีค่า 14.90 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่า 0.982 และค่า $t\text{-test} = 52.795$ คะแนนสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL แตกต่างจากคะแนนสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL อย่างมีนัยสำคัญ .01 โดยมีคะแนนสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL สูงกว่าคะแนนสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL

เรื่อง รายงานการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว33222 รายวิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
ผู้ศึกษา นายกิตติชัย เชี่ยวชาญ
ปี พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

รายงานการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว 33222 รายวิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว 33222 รายวิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 39 คน

จากการศึกษาพบว่า 1) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว33222 รายวิชาชีววิทยา เรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 ชุด พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 ชุด มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.55/86.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 รวมทั้งมีประสิทธิภาพในแต่ละชุดสูงกว่าเกณฑ์ทั้ง 7 ชุด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) ความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนลาดยาววิทยาคมที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ชื่องานวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เรื่องบรรยากาศ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้นกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนุจนาฏ เชาวไว

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบ ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เรื่อง บรรยากาศที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น ก่อนเรียนและหลังเรียนและ ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และ เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้นกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน ๒ ห้องเรียนรวม ๗๕ คน ทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากได้ห้องเรียนที่ ๖ จำนวน ๓๘ คน เป็นกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น ห้องเรียนที่ ๗ จำนวน ๓๗ คน เป็นกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ ๑) แผนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น ๒) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ๓) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๖๖ ๔) แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๐๑ ๕) แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๒๒ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน เรื่อง บรรยากาศ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน เรื่อง บรรยากาศ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ชื่อเรื่อง การสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย นางสาวรักขวรา คชสิทธิ์
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนระหว่างเรียน และหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลัง จากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2567 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-test dependent ผลการวิจัยพบว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมสอดคล้องในระดับมากที่สุด และเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง โครโมโซมและสารพันธุกรรม
 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายเพชรวัฒน์ ชมภูษ

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่องโครโมโซมและสารพันธุกรรม ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง โครโมโซมและสารพันธุกรรม จำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมง สื่อการสอน ได้แก่ power point, คลิปวิดีโอ, ใบความรู้, ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง โครโมโซมและสารพันธุกรรม แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ กำหนดคะแนนสอบข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณ ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าร้อยละของคะแนนหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 70% และคะแนนพัฒนาการโดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 7.73 คะแนน หลังเรียน 22 คะแนน โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 และจากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน หลังเรียนในรูปแบบคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เท่ากับ 63.56 ซึ่งมีระดับพัฒนาการ เฉลี่ย อยู่ในระดับสูง

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน
รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้รายงาน นางชนม์พิศา ศาสตร์ศรี

โรงเรียน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ปีที่ศึกษาค้นคว้า ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายดังนี้ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) แผนการจัดการเรียนรู้ การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้า ปรากฏดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X} = 9.35$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 5.35$) โดยเพิ่มขึ้นผลต่างมีค่า 4 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21101 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่ผู้รายงาน ศึกษาค้นคว้า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ โดย
ภาพรวมได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.15 แสดงว่ามีความพึง
พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรภาญจน์ โชคสวัสดิวงศ์

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ต่อการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 107 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับ การจัดการเรียนรู้ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL เรื่อง เสียง 2) แบบทดสอบวัดทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 5 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง จำนวน 20 ข้อ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ต่อการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00

ชื่อเรื่อง รายงานการศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทาง
วิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2
ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครสวรรค์

ผู้ศึกษา นายโยธิน ศาสตร์ศรี

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน โดยใช้ ชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่เรียนโดยการใช้ชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและ การเคลื่อนที่ในแนวตรง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.94 2) แผนจัดการเรียนรู้ที่ใช้ควบคู่กับชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง รวมทั้งสิ้น 16 แผน 3)แบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง จำนวน 40 ข้อ ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.90 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.62 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42-0.64 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) ค่าดัชนีประสิทธิผล(E.I) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.98/83.75 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ มีค่าเท่ากับ 0.6836 หรือนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 68.36

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง คะแนนระหว่างก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

หัวข้อวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ (ฟิสิกส์)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ STEM Education เรื่อง Playing Card

ผู้ดำเนินการวิจัย นายศุภณัฐ วงศ์กระจ่าง

หน่วยงาน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ปีการศึกษา 2/2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่อง การเคลื่อนที่และแรง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 37 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเคลื่อนที่และแรง

จากผลการดำเนินการวิจัยพบว่า นักเรียนทำกิจกรรม Playing สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ได้และมีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ที่สูงขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่อง การเคลื่อนที่และแรง ซึ่งคะแนนการสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องวิธีการแยกสารและการนำไปใช้ วิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวทนิษฐา ชื่นจิตร

ปีที่ศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มุ่งเน้นการใช้ความคิดแก้ปัญหาด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และส่งเสริมความฉลาดรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่ต้องการให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต ครูผู้สอนจึงให้ความสนใจในการใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมมาจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ความสนใจในการเรียนรู้ ระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัยประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้การจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่องวิธีการแยกสารและการนำไปใช้ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 1.แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง วิธีการแยกสารและการนำไปใช้ วิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 1 แผน เป็นเวลา 1 ชั่วโมง 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง วิธีการแยกสารและการนำไปใช้ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด มี 10 ข้อ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนจำนวน 38 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 2.47 และทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 8.39 สรุปได้ว่าผลการทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยี เรื่อง ความรู้และการคิด
เชิงออกแบบเพื่อการแก้ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวเกสรี่ แจ่มสกุล

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่องวางแผน สร้างสรรค์ และนำเสนอ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง วางแผน สร้างสรรค์ และนำเสนอ จำนวน 3 แผน รวม 6 ชั่วโมง สื่อการสอน ได้แก่ power point, คลิป วิดีโอ, ใบความรู้, ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง วางแผน สร้างสรรค์ และนำเสนอ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ กำหนดคะแนนสอบข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณ ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าร้อยละของคะแนนหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น ซึ่งในการ วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 70% และคะแนนพัฒนาการโดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คะแนน พัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 7.73 คะแนน หลังเรียน 22 คะแนน โดยค่าเฉลี่ย หลัง เรียนคิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 และจากการเปรียบเทียบคะแนน ก่อนเรียน หลัง เรียนในรูปแบบคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เท่ากับ 63.56 ซึ่งมีระดับพัฒนาการ เฉลี่ย อยู่ในระดับสูง

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผังความคิด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาออกแบบและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย นางสาววิริษา ทรัพย์สำราญ

ตำแหน่ง ครูโรงเรียนลาดยาววิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผังความคิด 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผังความคิด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนลาดยาว จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผัง วิชาออกแบบและเทคโนโลยี เรื่อง เทคโนโลยีกับศาสตร์อื่นและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ได้ค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนเท่ากับ 4.37 โดยมีคุณภาพระดับความเหมาะสมมาก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.73 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.73 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และ 3) แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยี มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.68 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ

ชื่อเรื่อง	การสอนแบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน)เพื่อแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่อง การไทเทรต กรด-เบส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	หทัยรัตน์ วิสิทธิ์เขตรกรรม
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน) เรื่อง การไทเทรต กรด-เบสและเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน) เรื่อง การไทเทรต กรด-เบส แผนการวิจัยเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจาก ประชากร ผลการทดสอบ พบว่า นักเรียนที่เรียน เรื่อง กรด-เบส โดยใช้การสอนแบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง	การฝึกทักษะกระบวนการคิดทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์วิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอันชูลี คราวจันทร์ทิก
ภาคเรียนที่	2/2567
โรงเรียน	ลาดยาววิทยาคม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิดและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ก่อนและหลังจากการทำแบบทดสอบ โดยมีประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 หลังการเรียนรู้อีกสูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย นางสาวนริศรา ตริสังข์ ครู โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อ รายวิชาวิทยาการคำนวณเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาวิทยาการคำนวณเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาวิทยาการคำนวณเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการรายงานครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 ที่มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 3 ชนิด คือ 1) เอกสารประกอบการเรียนรายวิชาวิทยาการคำนวณ รหัสวิชา ว21104 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน จำนวน 20 ข้อ 3) แบบประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่า

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของการพัฒนาสื่อการสอน รายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการโดย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อการสอนกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาเอกสารของรายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อกำหนดรูปแบบ เนื้อหา และกิจกรรมที่จะใช้ในการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละหัวข้อ 3) สื่อพร้อมกับสร้างคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ 4) วิเคราะห์ ประสิทธิภาพของสื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อหาประสิทธิภาพจากคะแนนระหว่างทำกิจกรรมและคะแนนจากการ ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบการจัดการเรียนรู้

การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาสื่อการสอน รายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิง คำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาสื่อการสอน รายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิง คำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่านักเรียนมีความพึง พอใจอยู่ในระดับมาก

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	นายภูมิศักดิ์ คงจันทร์
ปีที่ศึกษา	2567

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาดยาววิทยาลัย อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์ ที่เรียนรายวิชาวิทยาการคำนวณ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) เกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจการใช้เกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผลวิจัยพบว่าเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 3.82 จากคะแนนเต็ม 10 และคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.55 เนื่องจากในการทดสอบก่อนเรียนนั้นผู้เรียนขาดความรู้ในเนื้อหา เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อหน่าย จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชา วิทยาการคำนวณเพิ่มเติมทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาววิภาวี พูลการชาย

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อสร้างบทเรียนออนไลน์ ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม กลุ่มที่ศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน ทั้งหมด 38 คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้น 2) บทเรียนออนไลน์ในการสอนการสร้างเว็บไซต์ 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ 4) แบบความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) จากผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้น คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แสดงว่า บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนที่สูงขึ้น 2) ผลการประเมินความพึงพอใจบทเรียนออนไลน์ นักเรียนสามารถออกแบบผลงานได้สำเร็จและถูกต้อง จากการจัดการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จริง และยังเกิดทักษะการออกแบบจากการปฏิบัติจากการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถสร้างเว็บไซต์เป็นของตนเองและนำไปใช้ได้จริง

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์, Google Site, บทเรียนออนไลน์, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ 2 (ว31202) เรื่อง คลื่นกล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ
ผู้วิจัย	นายสุรศักดิ์ นามบุญ
ปีที่ศึกษา	พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นนักเรียนที่เข้ารับการจัดการเรียนรู้รายวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ 2 (ว32102) เรื่อง คลื่นกล ซึ่งจัดการเรียนการสอนทุกห้องเรียน โดยประชากรมีห้องเรียนละ 35 คน และ 39 คน ตามลำดับ รวมจำนวน 74 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนั้นจึงสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คลื่นกล ที่มีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความยากระหว่าง 0.53 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.33 มีค่าความเที่ยงกับ 0.184 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t-test independent) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) กับนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ โดยใช้สถิติ t-test independent ได้ค่า $t = 3.763$, $df = 69.816$ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) สูงกว่านักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) จะเน้นให้ผู้เรียนได้ 1) ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีม 2) มีความคิดสร้างสรรค์และมีความเข้าใจร่วมกัน 3) ได้ฝึกการสนทนาอภิปราย และฝึกการเขียนเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับมอบหมายแทนที่จะเป็นการฟังบรรยายจากครูผู้สอน 4) ส่งเสริมการใช้ทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ การประเมินผล และการสังเคราะห์ 5) สนับสนุนการเคลื่อนไหวรอบห้องเรียน เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 6) เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิทยาศาสตร์ เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน
(Team-Based Learning)
ผู้วิจัย นางสาวนิตา ทิพย์เสน
ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ผ่านการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน และเพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผ่านการเรียนรู้แบบการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน 6 บท ทั้งหมด 12 ชั่วโมง ใช้เวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทดสอบก่อน และหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมดเป็น 14 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบค่าที (One-sample t-test) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning)

ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-based learning) หลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย นางสาวกนกวรรณภรณ์ วงศ์สุฤทธิ์
ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน และหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน มีทั้งสิ้น 39 คน ได้มาโดยเลือกวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระยะเวลาในการวิจัยทั้งหมด 10 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และค่า t-test for dependent Samples ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า 1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมติ ในระดับมาก

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการแสดง
บทบาทสมมติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาว
วิทยาคม

ผู้วิจัย : นางสาวชिरาภรณ์ เปรมจิตต์

ปีการศึกษา : 2567

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 2) เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 เลือกโดยสุ่มแบบกลุ่ม (Group random sampling) การวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะงานวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre- Experimental Research) โดยใช้รูปแบบตามแผนการทดลองกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-Group-Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บข้อมูลคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 5 บทเรียน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทบาทสมมติระยะเวลาในการทดลองจำนวน 5 สัปดาห์สถิติในการวิจัยได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย- test และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2) ศึกษาผลของกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติที่มีต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทบาทสมมติทุกด้านโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 3.93, S.D. = 0.77$) การศึกษาครั้งนี้พบว่า กิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วม

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, กิจกรรมบทบาทสมมติ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสมโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวประภาพร แสงงาม

ปีที่ศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การพัฒนาการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในรหัสวิชา จ๓๑๒๐๒ รายวิชาภาษาจีน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน ๓๘ คน การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑.) พัฒนาความสามารถในการเขียนตัวอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ๒.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนอักษรจีนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ๓.) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ๑.แบบฝึกทักษะการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ๒.แบบทดสอบความสามารถในการเขียนอักษรจีน

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ความสามารถในการเขียนตัวอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR – TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายใบทอง แพรขาว

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ ปี 2567 จำนวน 40 คน เลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนวิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.15 คะแนน และ 31.30 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งคะแนนก่อนเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนหลังเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

Research Title : The Development of English Reading Comprehension by DR-TA
Teaching Method for Grade 7 Students from
Latyaowitthayakom School
Researcher : Baithong Phaekhao
Year : 2024

Abstract

The objectives of this research were as follows: (1) to compare the reading comprehension skills of Grade 7 students before and after the implementation of the Directed Reading-Thinking Activity (DR-TA) teaching method, (2) to evaluate whether the reading comprehension skills of Grade 7 students, after studying through the Storyline teaching method, met the 75 percent proficiency criterion, and (3) to examine students' satisfaction with the development of their English reading comprehension skills using the DR-TA teaching method.

The study sample consisted of 40 students from Latyaowittayakhom School, under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Nakhon Sawan. Participants were selected through purposive sampling. The research instruments included DR-TA teaching method lesson plans, an appropriateness assessment form for the lesson plans, an English reading comprehension test, and a student satisfaction survey. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, and standard deviation.

The research findings indicated that the mean scores of the students' pre-test and post-test were 26.15 and 31.30 points, respectively, with the post-test scores significantly higher than the pre-test scores at a significance level of 0.05. Additionally, the average post-test score of 31.30 points accounted for 78.25 percent, surpassing the 75 percent proficiency criterion. Furthermore, the overall student satisfaction with the development of their English reading comprehension skills through the DR-TA method was rated at a high level.

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 โดยใช้กลวิธีคิดจากภาพในเชิงสร้างสรรค์

ผู้วิจัย นางสาวหทัยรัตน์ โพรธีม่วง

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอีกทักษะที่มีความสำคัญ จึงได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้โดยใช้กลวิธีคิดจากภาพในเชิงสร้างสรรค์ มาช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ได้โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษเขียนเพื่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างถาวร และนำไปใช้เรียนรู้ต่อได้อย่างถูกต้อง ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญ ในการเรียนรู้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญที่ใช้สำหรับติดต่อสื่อสารในยุคสมัยปัจจุบันนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหานี้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมเพราะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งจัดอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 หากนักเรียนในช่วงชั้นนี้ ควรจะมีพื้นฐานในทักษะต่าง ๆ ดังนั้นการที่นักเรียนไม่สามารถเขียนประโยคภาษาอังกฤษ หรือยังเขียนแบบผิดหลักทางภาษา อาจจะเป็นปัญหากับการเรียนการศึกษาในภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคตภายภาคหน้าได้ ผลจากการวิจัยการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ใช้กลวิธีคิดจากภาพในเชิงสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเขียนภาษาอังกฤษ (หลังเรียน) มากขึ้น ร้อยละความก้าวหน้าโดยภาพรวมเท่ากับ 54 ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากการที่ผู้เรียนเรียนรู้การแนวทางการเขียนภาษาอังกฤษ ใช้กลวิธีคิดจากภาพในเชิงสร้างสรรค์ ได้เรียนรู้ ทราบถึงหลักการและนำมาประยุกต์ใช้ตามความรู้และความเข้าใจของตนเอง จากองค์ความรู้เดิมเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ และเขียนออกมาเป็นประโยคภาษาอังกฤษ มีความรู้และความเข้าใจ สามารถนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้ในการเขียนเพื่อสื่อสาร ได้ถูกต้องตามหลักการ เกิดเป็นการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

 โดยการใช้เกมตามทฤษฎีหุปัญญา

ผู้วิจัย นายวีรชาติ สายวงศ์

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาเกมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามแนวทฤษฎีหุปัญญา 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้เกมตามแนวทฤษฎีหุปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจง การดำเนินการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 6 คาบๆ ละ 50 นาทีและมีการทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบหุปัญญา เกมการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีหุปัญญา จำนวน 3 เกม แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมตามแนวทฤษฎีหุปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเล่นเกม ร้อยละ 45 และทดสอบหลังเล่นเกม มีผลคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.20 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรมเกมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีหุปัญญาสูงกว่าก่อนการจัด กิจกรรมเกมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 25.84 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม เกมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาว่าเกมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เกมส์ คิวซิสนักเรียนมีความชื่นชอบ และสนุกสนานในการเล่นเกมน ให้ความร่วมมือกับครูในการทำกิจกรรมเกมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีหุปัญญาเป็นอย่างดี

คำสำคัญ : การพัฒนา, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ทฤษฎีหุปัญญา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ AI Chatbot (ChatGPT)
ผู้วิจัย	นางสาวจรีพร ปานทรัพย์
ปีที่ศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21 นั้น ทักษะในการสื่อสารนับเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในฐานะพลเมืองของสังคมโลก ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้เป็นสากล ให้มีความสามารถในการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพได้ ตลอดจนมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แม้เด็กไทยจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานก็ตาม ซึ่งปัญหาสำคัญที่พบในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถพูดโต้ตอบชาวต่างชาติได้ และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ในฐานะครูผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะนำ AI Chat Bot มาใช้แก้ปัญหาและช่วยในการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นและเสริมสร้างเจตคติที่ดีให้นักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 30 คน โดยใช้เครื่องมือได้แก่ แอปพลิเคชัน AI Chatbot (ChatGPT) แบบทดสอบการสนทนาก่อนและหลัง 3 สถานการณ์ แบบฝึกแต่งประโยคและฝึกสนทนาโดยใช้ AI Chatbot (ChatGPT) มีการประเมินผลด้วยแบบประเมินทักษะการพูด และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้ AI พัฒนาทักษะการพูด โดยสรุปผลสถิติเป็นค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการใช้ AI Chatbot (ChatGPT) โดยมีคะแนนเฉลี่ย มีค่าเฉลี่ย และค่า S.D. เท่ากับ 10.27 และ 3.05 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนการทดสอบเพิ่มขึ้นจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยพิจารณาจากผลของการประเมินรายข้อ พบว่า 1) นักเรียนชอบบรรยากาศห้องเรียนที่มีการใช้ AI Chatbot (ChatGPT) 2) นักเรียนรู้สึกสนุกต่อการและ 3) นักเรียนสนใจการฝึกพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ AI Chatbot (ChatGPT) มากที่สุดตามลำดับ

ชื่อเรื่อง พฤติกรรมการอ่านภาษาจีนโดยใช้คำศัพท์ในการฝึกอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวอาริยา เนียมคคำ

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ได้มีความสามารถในการอ่านภาษาจีนและเข้าใจความหมายมากยิ่งขึ้น โดยใช้กิจกรรมการอ่านคำศัพท์ต่างๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือใบงานที่มีประกอบอยู่ รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาการเรียนรู้อ่านภาษาจีน โดยผู้ศึกษาได้จัดทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการคิดวิเคราะห์ผลคะแนน

จากการศึกษาปรากฏว่า การทดสอบจากทักษะการอ่านภาษาจีนจากคำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และทำแบบฝึกหัดที่กำหนดให้ นั้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถอ่านคำศัพท์ และทำแบบฝึกหัดทดสอบหลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

ชื่องานวิจัยเรื่อง	การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
ชื่อผู้วิจัย	นางวารีย์ รอดมา
กลุ่มสาระ	ภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 31 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นนักเรียนที่คละกัน ทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 3 คาบ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบที่กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) ตามแผนการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 3 คะแนน และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 5 คะแนน จึงสรุปได้ว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .50 หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing) ทำให้นักเรียนมีพัฒนาทางการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : การแสดงบทบาทสมมติ (Role-playing), การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, ทักษะการพูด

ชื่อเรื่อง English vocabulary game to improve English vocabulary learning.
of Mathayom 1 students at Ladyao Witthayakhom School

ผู้วิจัย นายสมเกียรติ สำเภารอด

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศปัจจุบันเป็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาทักษะทั้ง ๔ ด้านในตัวผู้เรียน ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ความรู้ เรื่องคำศัพท์ มีความสัมพันธ์กับทักษะทั้ง ๔ ด้าน และการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ดีนั้น นักเรียนที่รู้คำศัพท์มากจำได้แม่นยำ สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง ย่อมเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น (พิสมัย รุ่งโรจน์นิมิตชัย ๒๕๔๘ : บทนำ) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (วรรณพร ศิลาขาว. ๒๕๓๘ : ๒๑) และ กนิษฐา ระเวช (๒๕๔๓ : ๘๗) พบว่า การสอนคำศัพท์มีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนรู้ภาษา เพราะคำศัพท์เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ทั้งนี้เป็นเพราะคำศัพท์เป็นหน่วยหนึ่งในโครงสร้างของภาษาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาที่ผู้เรียนจะนำมาสร้างเป็นวลี หรือประโยคในการพูดหรือเขียน และการฟังหรืออ่านนั้น คำศัพท์จะเป็นส่วนประกอบของข้อความที่สื่อสาร จากปัญหาที่ผู้วิจัยประสบและแนวทางการสอนคำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะด้านคำศัพท์ของผู้เรียน ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าการใช้เกมคำศัพท์ในการฝึกทักษะด้านคำศัพท์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เพราะการสอนคำศัพท์โดยใช้เกมคำศัพท์จะทำให้นักเรียนสนุกสนาน เพลิดเพลิน อยากรู้ อยากเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากขึ้น จดจำคำศัพท์ได้ดีและสามารถนำไปใช้ได้ทั้งในการพูด ฟัง อ่านและเขียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้เกมคำศัพท์ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ที่ได้มาโดยการจับสลากขึ้นมา ๑ ห้องเรียน คือ ห้อง ๔ มีจำนวนนักเรียน ๓๘ คน ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ใช้เวลาทดลอง ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๓ คาบเรียน รวม ๑๒ คาบ จากการศึกษาค้นคว้าการใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบการสอน สามารถสรุปได้ดังนี้ ๑. การใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษประกอบการสอน ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ได้ดี มีความเข้าใจ และจดจำคำศัพท์ได้แม่นยำมากขึ้น ซึ่งได้ค่าเฉลี่ย ๑๒.๙๔ และ ๑๓.๒๘ ๒. ผลการทดสอบหลังการเรียนโดยใช้เกมคำศัพท์ประกอบการเรียนการสอนมีคะแนนเฉลี่ยทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ ๗๐ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ๓. นักเรียนมีความชอบในกิจกรรมเกมคำศัพท์ที่ใช้ประกอบการสอนอยู่ในระดับชอบมาก

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
พลศึกษา

ชื่อเรื่อง การพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ผู้วิจัย นายทศพล มั่นมานะเสรี

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักและส่วนสูง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ น้ำหนักและส่วนสูงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 21 คน และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 9 คน
2. ผลการเก็บข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนมากจะออกกำลังกายเมื่ออยู่โรงเรียน เช่น การวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ เมื่อมีเวลาว่าง การเรียนในช่วงโมงพลศึกษา รองลงมาจะมีการออกกำลังกายกับครอบครัวทุกวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์
3. การบริโภคของนักเรียนส่วนมากรับประทานอาหารตามหลักธงโภชนาการทุกวัน แต่ก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังรับประทานขนมกรอบและน้ำอัดลมเมื่ออยู่บ้าน

อภิปรายผล

ผลของนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักและส่วนสูงเกณฑ์เกินมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 21 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เมื่อนักเรียนอยู่โรงเรียนได้มีการออกกำลังกายมากกว่าอยู่ที่บ้าน สำหรับการบริโภคของนักเรียนเมื่ออยู่ที่โรงเรียนได้มีการควบคุมอาหาร เมื่อกับไปที่บ้านนักเรียนไม่มีการควบคุมอาหาร จึงทำให้นักเรียนบางคนมีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน

ชื่องานวิจัย ทักษะการเล่นวอลเลย์บอลด้วยการเซต มัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อผู้วิจัย ครูทัศนัย ฉันทอภิชัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและทักษะการเล่น โดยใช้การทดสอบ ทักษะของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวนนักเรียน 325 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 4 สัปดาห์โดยมีการทดสอบสองครั้งโดยใช้แบบฝึกทักษะและนำคะแนนทั้งก่อนและหลังการโดยใช้แบบฝึกทักษะมาเปรียบเทียบ พบว่านักศึกษามีการพัฒนาที่ดีขึ้นทางด้านทักษะกีฬา วอลเลย์บอล

ชื่อเรื่อง การพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1
 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ผู้วิจัย นายปราโมทย์ พูลเกิด

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักและส่วนสูง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ น้ำหนักและส่วนสูงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 34 คน และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน
2. ผลการเก็บข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนมากจะออกกำลังกายเมื่ออยู่โรงเรียน เช่น การวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ เมื่อมีเวลาว่าง การเรียนในช่วงโมงพลศึกษา รองลงมาจะมีการออกกำลังกายกับครอบครัวทุกวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์
3. การบริโภคของนักเรียนส่วนมากรับประทานอาหารตามหลักธงโภชนาการทุกวัน แต่ก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังรับประทานนมกรอบและน้ำอัดลมเมื่ออยู่บ้าน

อภิปรายผล

ผลของนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักและส่วนสูงเกณฑ์เกินมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 37 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เมื่อนักเรียนอยู่โรงเรียนได้มีการออกกำลังกายมากกว่าอยู่ที่บ้าน สำหรับการบริโภคของนักเรียนเมื่ออยู่ที่โรงเรียนได้มีการควบคุมอาหาร เมื่อกับไปที่บ้านนักเรียนไม่มีการควบคุมอาหาร จึงทำให้นักเรียนบางคนมีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน

หัวข้อวิจัย : การเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖
รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ๖ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ผู้วิจัย : นางสาวพัชรี ไล่อ่วม

สถานศึกษา : โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ จำนวน ๔๐ คน ในการทำกิจกรรมกลุ่มใน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ๒) เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ๖ ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ๓) เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมความสามารถต่อการพัฒนาผู้เรียน กระตุ้นการเรียนรู้บนความต่าง สู่การพัฒนาทักษะและการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า การเสริมแรงทางบวกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ สามารถแก้ไขปัญหานักเรียนขาดความใส่ใจภาระงานที่ได้รับผิดชอบ ศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีแบ่งเป็นเกณฑ์การประเมิน ๕ ระดับ และสรุปผลประเมินอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ดี ตามลำดับ ดังนี้

มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ "ดีมาก"	จำนวน	๓๐	คน	คิดเป็นร้อยละ	๗๕
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ "ดี"	จำนวน	๘	คน	คิดเป็นร้อยละ	๕
	รวม	๔๐	คน	คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐

นางสาวพัชรี ไล่อ่วม
(ผู้วิจัย)

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวเอื้องพร นิระคม

ชื่อเรื่อง : ความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ปีการศึกษา : 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. สสำรวจระดับความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานและความรู้ในการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2. เปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานของที่มีเพศแตกต่างกันในโรงเรียนลาดยาว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 328 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เลือกโดยการสุ่มแบบอย่างง่าย เครื่องมือวิจัยเป็นแบบทดสอบความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยปรากฏว่า 1) นักเรียนมีความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับดี ร้อยละ 92.07 2) มีความรู้ในการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 88.72 และ 3) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความรู้การช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน แต่มีความรู้ในการช่วยฟื้นคืนชีพขั้นพื้นฐานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ โรงเรียนลาดยาววิทยาคมโดยการละเล่นพื้นเมือง
ของไทย

ผู้วิจัย นายนิมิตร แก้วสาสุข

ปีที่ศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ โรงเรียนลาดยาววิทยาคมโดยการละเล่นพื้นเมืองของไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายโดยใช้ กิจกรรมการเคลื่อนไหวและพัฒนากิจกรรมการเคลื่อนไหวให้เหมาะสมกับช่วงวัย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ แผนการเรียนห้องเรียนกีฬา ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๑๖ คน ด้วยวิธีการสุ่ม แบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในรายวิชาบาสเกตบอล ๒ นักเรียนที่มีผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย อยู่ในระดับต่ำ-ต่ำมาก จำนวน ๑๖ คน

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ ๑.กิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้ ระยะเวลา ๔ สัปดาห์ ๒.แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทยอายุ ๗ - ๑๘ ปี ของกรมพลศึกษา ปี พ.ศ. ๒๕๕๕

จากการศึกษาวิจัยนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ แผนการเรียนห้องเรียนกีฬา ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๑๖ คน สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ก่อน และหลังการทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางกายมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้นกว่าเดิม ในรายการ ลูก-นั่ง ๑ นาที วิ่ง ๔๐๐ เมตร วิ่ง ๒,๘๐๐ เมตร หลังการฝึกกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกายกลุ่มนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ แผนการเรียน ห้องเรียนกีฬา ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๑๖ คนมีการพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่ดีขึ้น

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8-10 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จัดทำขึ้นเพื่อมีวัตถุประสงค์1) เพื่อศึกษาข้อมูลด้านสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2/8-10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 2) เพื่อนำผลการทดสอบไปพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพที่ดีขึ้น ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2/8-10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 117 คน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถภาพทางกายนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2/8-10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 117 คน สามารถสรุปได้ว่า มีนักเรียนที่มีผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 13.04 ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 14.53 ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 27.56 ระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 21.15 และระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 23.72

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเคมี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้
การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL

ผู้วิจัย นางสาวเบญจวรรณ ธาดารณบดี

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บทเรียนเรื่อง สารละลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1.แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับเทคนิค KWDL รายวิชาเคมีเพิ่มเติม 2.แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL คะแนนเฉลี่ย มีค่า 8.15 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่า 1.075 หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL พบว่า คะแนนเฉลี่ย มีค่า 14.90 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่า 0.982 และค่า $t\text{-test} = 52.795$ คะแนนสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL แตกต่างจากคะแนนสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL อย่างมีนัยสำคัญ .01 โดยมีคะแนนสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL สูงกว่าคะแนนสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิค KWDL

เรื่อง รายงานการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว33222 รายวิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
ผู้ศึกษา นายกิตติชัย เชี่ยวชาญ
ปี พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

รายงานการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว 33222 รายวิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว 33222 รายวิชาชีววิทยาเพิ่มเติม เรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 39 คน

จากการศึกษาพบว่า 1) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รหัสวิชา ว33222 รายวิชาชีววิทยา เรื่องความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 ชุด พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 7 ชุด มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 81.55/86.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 รวมทั้งมีประสิทธิภาพในแต่ละชุดสูงกว่าเกณฑ์ทั้ง 7 ชุด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) ความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนลาดยาววิทยาคมที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ชื่องานวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เรื่องบรรยากาศ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้นกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนุจนาฏ เชาวไว

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบ ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เรื่อง บรรยากาศที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น ก่อนเรียนและหลังเรียนและ ๒) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และ เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้นกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน ๒ ห้องเรียนรวม ๗๕ คน ทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากได้ห้องเรียนที่ ๖ จำนวน ๓๘ คน เป็นกลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น ห้องเรียนที่ ๗ จำนวน ๓๗ คน เป็นกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยได้แก่ ๑) แผนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น ๒) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ๓) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๖๖ ๔) แบบทดสอบวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๙๐๑ ๕) แบบทดสอบวัดเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๒๒ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน เรื่อง บรรยากาศ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน เรื่อง บรรยากาศ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ ๔ ขั้น สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ชื่อเรื่อง การสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย นางสาวรักขวรา คชสิทธิ์
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนระหว่างเรียน และหลังเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลัง จากจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2567 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ T-test dependent ผลการวิจัยพบว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความเหมาะสมสอดคล้องในระดับมากที่สุด และเมื่อนำไปใช้กับนักเรียนพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.12/82.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง พันธะของคาร์บอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง โครโมโซมและสารพันธุกรรม โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายพชรวัฒน์ ชมบุญข

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่องโครโมโซมและสารพันธุกรรม ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง โครโมโซมและสารพันธุกรรม จำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมง สื่อการสอน ได้แก่ power point, คลิปวิดีโอ, ใบความรู้, ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง โครโมโซมและสารพันธุกรรม แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ กำหนดคะแนนสอบข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณ ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าร้อยละของคะแนนหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 70% และคะแนนพัฒนาการโดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 7.73 คะแนน หลังเรียน 22 คะแนน โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 และจากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน หลังเรียนในรูปแบบคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เท่ากับ 63.56 ซึ่งมีระดับพัฒนาการเฉลี่ย อยู่ในระดับสูง

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน
รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้รายงาน นางชนม์พิศา ศาสตร์ศรี

โรงเรียน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ปีที่ศึกษาค้นคว้า ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายดังนี้ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลาก จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) แผนการจัดการเรียนรู้ การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้า ปรากฏดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ($\bar{X} = 9.35$) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 5.35$) โดยเพิ่มขึ้นผลต่างมีค่า 4 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21101 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่ผู้รายงาน ัก ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม

การเรียนรู้ เรื่อง การถ่ายโอนความร้อนในชีวิตประจำวัน รายวิชาวิทยาศาสตร์ รหัสวิชา ว21102 ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ โดย
ภาพรวมได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เท่ากับ 0.15 แสดงว่ามีความพึง
พอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่องานวิจัย การพัฒนาทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอรกาญจน์ โชคสวัสดิวงศ์

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ต่อการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 107 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับ การจัดการเรียนรู้ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL เรื่อง เสียง 2) แบบทดสอบวัดทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง จำนวน 3 ฉบับ ฉบับละ 5 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เสียง จำนวน 20 ข้อ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 ต่อการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการแก้โจทย์ปัญหาโดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการแก้โจทย์ปัญหาฟิสิกส์ เรื่อง เสียง โดยใช้รูปแบบ ASDOC MODEL มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.00

ชื่อเรื่อง รายงานการศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทาง
วิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการ
เรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2
ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครสวรรค์

ผู้ศึกษา นายโยธิน ศาสตร์ศรี

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน โดยใช้ ชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่เรียนโดยการใช้ชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและ การเคลื่อนที่ในแนวตรง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.94 2) แผนจัดการเรียนรู้ที่ใช้ควบคู่กับชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง รวมทั้งสิ้น 16 แผน 3)แบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง จำนวน 40 ข้อ ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.90 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.62 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42-0.64 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) ค่าดัชนีประสิทธิผล(E.I) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.98/83.75 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ มีค่าเท่ากับ 0.6836 หรือนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 68.36

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง คะแนนระหว่างก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

หัวข้อวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ (ฟิสิกส์)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ STEM Education เรื่อง Playing Card

ผู้ดำเนินการวิจัย นายศุภณัฐ วงศ์กระจ่าง

หน่วยงาน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ปีการศึกษา 2/2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่อง การเคลื่อนที่และแรง ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 37 คน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเคลื่อนที่และแรง

จากผลการดำเนินการวิจัยพบว่า นักเรียนทำกิจกรรม Playing สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ได้และมีทักษะในการแก้โจทย์ปัญหาวิชาฟิสิกส์ที่สูงขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่อง การเคลื่อนที่และแรง ซึ่งคะแนนการสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องวิธีการแยกสารและการนำไปใช้ วิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวทนิษฐา ชื่นจิตร

ปีที่ศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มุ่งเน้นการใช้ความคิดแก้ปัญหาด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และส่งเสริมความฉลาดรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่ต้องการให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต ครูผู้สอนจึงให้ความสนใจในการใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมมาจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ความสนใจในการเรียนรู้ ระดับความยากง่ายความเหมาะสมกับวัยประสบการณ์และสภาพแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้การจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่องวิธีการแยกสารและการนำไปใช้ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 1.แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง วิธีการแยกสารและการนำไปใช้ วิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 1 แผน เป็นเวลา 1 ชั่วโมง 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง วิธีการแยกสารและการนำไปใช้ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ชุด มี 10 ข้อ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนจำนวน 38 คน ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ทดสอบก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 2.47 และทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 8.39 สรุปได้ว่าผลการทดสอบหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยี เรื่อง ความรู้และการคิด
เชิงออกแบบเพื่อการแก้ปัญหา โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวเกสรี่ แจ่มสกุล

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่องวางแผน สร้างสรรค์ และนำเสนอ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2567 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง วางแผน สร้างสรรค์ และนำเสนอ จำนวน 3 แผน รวม 6 ชั่วโมง สื่อการสอน ได้แก่ power point, คลิป วิดีโอ, ใบความรู้, ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง วางแผน สร้างสรรค์ และนำเสนอ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ กำหนดคะแนนสอบข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณ ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าร้อยละของคะแนนหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น ซึ่งในการ วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 70% และคะแนนพัฒนาการโดยในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คะแนน พัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score)

ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 7.73 คะแนน หลังเรียน 22 คะแนน โดยค่าเฉลี่ย หลัง เรียนคิดเป็นร้อยละ 73.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 และจากการเปรียบเทียบคะแนน ก่อนเรียน หลัง เรียนในรูปแบบคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เท่ากับ 63.56 ซึ่งมีระดับพัฒนาการ เฉลี่ย อยู่ในระดับสูง

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผังความคิด ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อวิชาออกแบบและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย นางสาววิริษา ทรัพย์สำราญ

ตำแหน่ง ครูโรงเรียนลาดยาววิทยาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผังความคิด 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผังความคิด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนลาดยาว จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเทคนิคจิ๊กซอว์ร่วมกับแผนผัง วิชาออกแบบและเทคโนโลยี เรื่อง เทคโนโลยีกับศาสตร์อื่นและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ได้ค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนเท่ากับ 4.37 โดยมีคุณภาพระดับความเหมาะสมมาก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.73 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.73 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และ 3) แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยี มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.68 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ

ชื่อเรื่อง	การสอนแบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน)เพื่อแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี เรื่อง การไทเทรต กรด-เบส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	หทัยรัตน์ วิสิทธิ์เขตรกรรม
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนโดยจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน) เรื่อง การไทเทรต กรด-เบสและเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน) เรื่อง การไทเทรต กรด-เบส แผนการวิจัยเป็นการทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงจาก ประชากร ผลการทดสอบ พบว่า นักเรียนที่เรียน เรื่อง กรด-เบส โดยใช้การสอนแบบ Active Learning (เพื่อนสอนเพื่อน) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง	การฝึกทักษะกระบวนการคิดทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์วิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอันชุลี คราวจันทร์ทิัก
ภาคเรียนที่	2/2567
โรงเรียน	ลาดยาววิทยาคม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิดและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ก่อนและหลังจากการทำแบบทดสอบ โดยมีประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “กระบวนการเปลี่ยนแปลงลมฟ้าอากาศ” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 หลังการเรียนรู้นสูงกว่าก่อนการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย นางสาวนริศรา ตริสังข์ ครู โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อ รายวิชาวิทยาการคำนวณเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาวิทยาการคำนวณเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาวิทยาการคำนวณเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างในการรายงานครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 ที่มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 3 ชนิด คือ 1) เอกสารประกอบการเรียนรายวิชาวิทยาการคำนวณ รหัสวิชา ว21104 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน จำนวน 20 ข้อ 3) แบบประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่า

การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของการพัฒนาสื่อการสอน รายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการโดย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อการสอนกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 2) ศึกษาเอกสารของรายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อกำหนดรูปแบบ เนื้อหา และกิจกรรมที่จะใช้ในการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้ของแต่ละหัวข้อ 3) สื่อพร้อมกับสร้างคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ 4) วิเคราะห์ประสิทธิภาพของสื่อการจัดการเรียนรู้เพื่อหาประสิทธิภาพจากคะแนนระหว่างทำกิจกรรมและคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบการจัดการเรียนรู้

การศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาสื่อการสอน รายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาสื่อการสอน รายวิชาวิทยาการคำนวณ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการคิดเชิงคำนวณ Computational Thinking เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	นายภูมิศักดิ์ คงจันทร์
ปีที่ศึกษา	2567

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์ ที่เรียนรายวิชาวิทยาการคำนวณ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 38 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) เกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ 3) แบบประเมินความพึงพอใจการใช้เกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผลวิจัยพบว่าเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาผลคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 3.82 จากคะแนนเต็ม 10 และคะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 8.55 เนื่องจากในการทดสอบก่อนเรียนนั้นผู้เรียนขาดความรู้ในเนื้อหา เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อหน่าย จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเกมสวมบทบาท เรื่อง การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในรายวิชา วิทยาการคำนวณเพิ่มเติมทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาววิภาวี พูลการชาย

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อสร้างบทเรียนออนไลน์ ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนออนไลน์ ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม กลุ่มที่ศึกษาในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน ทั้งหมด 38 คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้น 2) บทเรียนออนไลน์ในการสอนการสร้างเว็บไซต์ 3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ 4) แบบความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) จากผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้น คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แสดงว่า บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ รายวิชาการออกแบบเว็บไซต์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนที่สูงขึ้น 2) ผลการประเมินความพึงพอใจบทเรียนออนไลน์ นักเรียนสามารถออกแบบผลงานได้สำเร็จและถูกต้อง จากการจัดการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ด้วย Google Site เรื่อง การสร้างเว็บไซต์ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จริง และยังเกิดทักษะการออกแบบจากการปฏิบัติจากการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถสร้างเว็บไซต์เป็นของตนเองและนำไปใช้ได้จริง

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์, Google Site, บทเรียนออนไลน์, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ 2 (ว31202) เรื่อง คลื่นกล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ
ผู้วิจัย	นายสุรศักดิ์ นามบุญ
ปีที่ศึกษา	พ.ศ. 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นนักเรียนที่เข้ารับการจัดการเรียนรู้รายวิชา วิทยาศาสตร์กายภาพ 2 (ว32102) เรื่อง คลื่นกล ซึ่งจัดการเรียนการสอนทุกห้องเรียน โดยประชากรมีห้องเรียนละ 35 คน และ 39 คน ตามลำดับ รวมจำนวน 74 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนั้นจึงสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คลื่นกล ที่มีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความยากระหว่าง 0.53 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.33 มีค่าความเที่ยงกับ 0.184 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t-test independent) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) กับนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ โดยใช้สถิติ t-test independent ได้ค่า $t = 3.763$, $df = 69.816$ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) สูงกว่านักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบรวมพลัง 5 ขั้นตอน (CO-5STEPS) จะเน้นให้ผู้เรียนได้ 1) ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นทีม 2) มีความคิดสร้างสรรค์และมีความเข้าใจร่วมกัน 3) ได้ฝึกการสนทนาอภิปราย และฝึกการเขียนเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับมอบหมายแทนที่จะเป็นการฟังบรรยายจากครูผู้สอน 4) ส่งเสริมการใช้ทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ การประเมินผล และการสังเคราะห์ 5) สนับสนุนการเคลื่อนไหวรอบห้องเรียน เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) 6) เพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิทยาศาสตร์ เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
ศิลปะ

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
ผู้วิจัย	นางสาวณัฐภัสร์ ศรีตะลหุทัย
ปีที่ศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จัดทำขึ้นเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 6 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20246 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทขิม 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 6 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20246 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทขิม ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่เรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 6 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20246 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 15 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่เรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 6 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20246 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 15 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ชุดฝึกการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยประเภทขิม ทำการเก็บข้อมูลโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนศึกษาโดยการใช้แบบฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยประเภทขิม แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและประเมินความพึงพอใจหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติดนตรีไทยประเภทขิม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน 7.07 คิดเป็นร้อยละ 35.33 หลังเรียน 15.67 คิดเป็นร้อยละ 78.33 มีความแตกต่างกันโดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 8.60 คิดเป็นร้อยละ 43 ส่วนการประเมินความพึงพอใจพบว่า มีผลความพึงพอใจเฉลี่ย 4.47 อยู่ในระดับมาก รายการที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ ชุดฝึกทักษะการเรียน ค่าเฉลี่ย 4.72 อยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน ค่าเฉลี่ย 4.28 อยู่ในระดับ มาก

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้เรื่องทัศนธาตุ โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนธาตุ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายกิตติพงษ์ คงโต

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้เรื่องทัศนธาตุ โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนธาตุ ที่มีผลต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยใช้สื่อออนไลน์ ถือว่าเป็นนวัตกรรมที่นำมาใช้กับผู้เรียนใช้เป็นสื่อเร้าให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ สนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้สื่อออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๒๙ คน การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทัศนธาตุ เป็นเครื่องมือ หนึ่งในที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะของนักเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน

ชื่อเรื่อง	การแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวไม่ตรงจังหวะเพลง โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนวนลลา สำเภายนต์
ปีการศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวไม่ตรงจังหวะเพลง ก่อนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแนวคิดการเรียนรู้ของเดวีส์ ตัวอย่างที่ใช้ทดลองสื่อในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 31 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวไม่ตรงจังหวะเพลง 2) แบบประเมินความสามารถในการเคลื่อนไหว 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) การแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวไม่ตรงจังหวะเพลง โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน คือ 5.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.07 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน คือ 7.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.11 และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน พบว่า มีค่า t-test เท่ากับ 12.768 และค่า Sig. เท่ากับ 0.01 แสดงว่า การแก้ไขปัญหาการเคลื่อนไหวไม่ตรงจังหวะเพลง โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

2) การสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแนวคิดการเรียนรู้ของเดวีส์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 เมื่อพิจารณาในรายด้านแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 รองลงมาด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ศ21102
เรื่อง การอ่านโน้ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย ดุริยา พุमानนท์

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ศ21102 เรื่องอ่านโน้ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

2) เพื่อการศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ศ21102 เรื่องอ่านโน้ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 200 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกแบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 40 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แบบฝึกการอ่านโน้ต 11 ชุด ใช้สถิติพื้นฐานค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม มีทักษะในการอ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีก่อนเรียนเท่ากับ 55.00 และหลังเรียนอยู่ในเกณฑ์เท่ากับ 97.35

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติดนตรี
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นายนิลรัตน์ พิงพา

ปีการศึกษา 2567

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2567 - กุมภาพันธ์ 2568

ผลการวิจัย พบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งมีการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลดีขึ้นกว่าเดิม ด้วยวิธีการให้แรงเสริมโดยการชมเชยและให้ระยะเวลาในการฝึกทักษะการอ่านโน้ตสากลมากพอสมควร ดังนั้นก่อนที่จะเกิดทักษะการอ่านให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนโน้ตสากลก่อน โดยจะนำมาซึ่งการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องรวมทั้งส่งผลมาถึงการปฏิบัติซ้ำร้องด้วยความเข้าใจและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากล
เพื่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ด
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

นายอภิรักษ์ กัลพันธุ์
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง การพัฒนานาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้วิจัย นายอภิรักษ์ กัลพันธุ์
ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์

ผลการวิจัย พบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งมีการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากล ดีขึ้นกว่าเดิม ด้วยวิธีการให้แรงเสริมโดยการชมเชยและให้ระยะเวลาในการฝึกทักษะ การอ่านโน้ตสากลมากพอสมควร ดังนั้น ก่อนที่จะเกิดทักษะการอ่านให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนโน้ตสากลก่อน โดยจะนำมาซึ่งการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องรวมทั้งส่งผลมาถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรีด้วยความเข้าใจและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2567

ผู้วิจัย นางสาวณัฐวดี สายสุวรรณ

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานโดยใช้แนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานตามแนวคิดของเดวิส 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานตามแนวคิดของเดวิสที่อยู่ในระดับดีขึ้นไปร้อยละ 80

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 31 คน โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t – test dependent Sample)

ผลการวิจัย พบว่า

จากการทดลองสอนโดยใช้การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ความสามารถด้านปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกและปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียนสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในการฝึกปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียน ได้คิดวิเคราะห์หาคำตอบด้วยตนเองและมีการพัฒนาผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดการใช้ทักษะจนเกิดความชำนาญ ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบของเดวิส พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ร่างมาตรฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และเปรียบเทียบความสามารถทางด้านทักษะกระบวนการทางร่างมาตรฐานของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การใช้สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย 1

ชื่อผู้วิจัย นางสาวภาวดี เกิดวาระ

ปี พ.ศ. 2567

สถานศึกษา โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ในการใช้สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย 1 (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ 2. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย 1 (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยสื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย 1 (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยสื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย 1 (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์นั้น พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยดีขึ้น และผลการประเมินอยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ

จากการศึกษาการใช้สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย 1 (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 13 คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ในครั้งนี้ ได้ปรากฏชัดเจนในบทที่ 4 แล้ว ดังนั้นในส่วนนี้ผู้ศึกษาได้ทำการอภิปรายเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

1. ในการใช้สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ครูผู้สอนควรควบคุมให้นักเรียนใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ โดยควรฝึกตามลำดับขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยให้ถูกต้องครบถ้วนและสมบูรณ์ จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติที่สูงขึ้น และดีขึ้นตามลำดับ

2. สำหรับการฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยนั้น ผู้สอนควรจัดเตรียมเครื่องดนตรีให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

3. ผู้สอนควรสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียน ร่วมกันอนุรักษ์ สืบสาน สืบทอด ศิลปะและวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงาม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทยสืบไป

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การเรียนรู้เศรษฐศาสตร์โดยใช้สื่อการเรียนการสอน
You Tube และ Power Point รายวิชาสังคมศึกษาพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/10

ผู้วิจัย นางสาวสุนทรา วิมลพันธ์

ปีที่ศึกษา 2567

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์เรื่อง การพัฒนาทักษะการคิด
วิเคราะห์การสอนเศรษฐศาสตร์โดยใช้สื่อการเรียนการสอน You Tube และ Power Point รายวิชา
สังคมศึกษาพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/10 พบว่าในการจัดกิจกรรมดังกล่าว ทำให้นักเรียน
มีความสนใจการเรียน มีความรับผิดชอบ ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน รู้สึกสนุกสนาน ส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ
เกิดความเข้าใจบทเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

เรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยาและธนบุรี
ผู้วิจัย	นางสาวทศวรรณ มีอ่อน
กลุ่มสาระการเรียนรู้	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
ปีการศึกษา	ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒ เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยาและธนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มที่มีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์และกลุ่มที่มีการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มที่มีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์และกลุ่มที่มีการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้

จากการศึกษาและวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรอยุธยาและธนบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ตัวอย่างที่ใช้การทดสอบย่อยทุกสัปดาห์กับการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๓ จำนวน ๗๒ คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ซึ่งผลพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนทั้ง ๒ ห้อง มีคะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ มีค่าเฉลี่ย = ๑๖.๑๗ มีค่าร้อยละ ๔๐.๔๒ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๓ มีค่าเฉลี่ย = ๑๔.๔๗ มีค่าร้อยละ ๓๗.๔๒ ส่วนการทดสอบหลังเรียนพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑ ที่มีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ มีคะแนนเฉลี่ย = ๓๓.๓๑ ค่าร้อยละ ๘๓.๒๗ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๓ ซึ่งมีการทดสอบหลังหน่วยการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ย = ๒๕.๓๘ ค่าร้อยละ ๖๒.๕๐

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิชาสังคมศึกษา สาระภูมิศาสตร์ เรื่อง เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ โดยวิธีการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย	นายพัทธนัย ชูเพ็ง
ปีที่ศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิชาสังคมศึกษา สาระภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทุกคน ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 5 ห้องเรียน จำนวน 196 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคม ที่จัดการเรียนการสอนโดยสร้างสถานการณ์จำลอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา สถิติที่ใช้ คือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage)

สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษา สาระภูมิศาสตร์ เรื่องเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ โดยใช้วิธีการสอนแบบสร้างสถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน พบว่า การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนรายบุคคลมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60% (ผ่านเกณฑ์) และอยู่ในระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 95% ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5% อยู่ในระดับคุณภาพดี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5% และและนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 ไม่ผ่านเกณฑ์ และอยู่ในระดับคุณภาพพระที่ต่ำกว่าสมมติฐาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5%

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวเมรินทร์ ปกเกษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.สร้างแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนวิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3.ความพึงพอใจในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากการเปรียบเทียบคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ผลสรุปพบว่า 1. แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.03/95.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นร้อยละ 95.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนมีความรู้ในเรื่องภูมิศาสตร์มากขึ้น

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุนิศา สिलाไส กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.สร้างแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3.ความพึงพอใจในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จากการเปรียบเทียบคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ผลสรุปพบว่า 1. แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.42/82.64 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้นร้อยละ 82.64 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนมีความรู้ในเรื่องภูมิศาสตร์มากขึ้น

ชื่อเรื่อง	การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการถามและตอบคำถามในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ชื่อผู้วิจัย	นายสุรชัย ชุ่มน้ำค้าง
สาขา	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
โรงเรียน	ลาดยาววิทยาคม
ปีที่ศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการถามคำถามและตอบคำถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2567 โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการตอบคำถามในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ค่าร้อยละ (P) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการถามและตอบคำถามในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านครูผู้สอน 2. ด้านสภาพแวดล้อม 3. ด้านตัวผู้เรียน พบว่า ด้านที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการถามและตอบคำถามในชั้นเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุดคือด้านตัวผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X})=3.19) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ซึ่งนักเรียนคิดว่าตนเองไม่มีความรู้มากพอที่จะตอบคำถามหรือถามคำถามที่สนใจ เมื่อไม่มีความรู้มากพอตัวผู้เรียนก็กลัวความผิดพลาดในการตอบคำถาม คิดว่าอาจจะโดนมองจากเพื่อนว่าเป็นผู้ไม่มีความรู้แล้วอยากจะมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งจากการวิจัยทำให้พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยผู้วิจัยคิดว่า ด้านตัวผู้เรียนเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการถามและตอบคำถามในชั้นเรียนมากที่สุด

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาโดยการสืบเสาะหาความรู้
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

ผู้วิจัย นางเกศริน เพ็ชชะ

ปีที่ศึกษา ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา โดยการสืบเสาะหาความรู้ 5Es (5Es Instructional Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ๒) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ จำนวน ๕ ห้อง จำนวน ๑๙๔ คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๓ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๓๙ คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้สาระภูมิศาสตร์ เรื่อง “ภัยพิบัติทางธรรมชาติ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้

๑. ผลการพัฒนาการคิดวิเคราะห์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาโดยการสืบเสาะหาความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๓๙ คน เป็นรายบุคคล จำนวน ๒ ครั้ง พบว่า การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนรายบุคคลมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๗๔ และนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๖

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า นักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย โดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย

นายจักรพันธ์ เต็มภู

ปีที่ศึกษา

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ด้วยการ ใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยก่อนและหลังเรียนด้วยหลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๓๘ คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- ๑) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
- ๒) หลักการจัดการ เรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model)
- ๓) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือราย วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๑ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยภาพรวมคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความก้าวหน้า ร้อยละ ๒๑.๔๔

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ภัยพิบัติทางธรรมชาติในทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนียโดยใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาววรรณฯ สิทธิไกร
ปีที่ศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ซึ่งได้โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พิภพภูมิศาสตร์และการ เปรียบเทียบวัน เวลาโลก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่าง

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภัยพิบัติทางธรรมชาติในทวีปเอเชีย ทวีป ออสเตรเลียและโอเชียเนีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่เรียน โดยใช้การ เรียนรู้แบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.70 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 1.41 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.82 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.12 และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ 4 MAT ทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๒ เรื่อง อารยธรรมสำคัญของโลกยุคโบราณ ด้วยวิธีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวกนกพร คำลือไชย
ปีการศึกษา	๒๕๖๗

บทคัดย่อ

จากการศึกษาและวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สากลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เรื่อง อารยธรรมสำคัญของโลกยุคโบราณ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประวัติศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๒ เรื่อง อารยธรรมสำคัญของโลกยุคโบราณ ด้วยวิธีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๒ จำนวน ๔๐ คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ซึ่งผลการศึกษาพบว่าพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๒ มีคะแนนมีค่าเฉลี่ย = ๕.๑๐ มีค่าร้อยละ ๑๔.๕๑ การทดสอบหลังเรียนพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๒ ที่มีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ มีคะแนนเฉลี่ย = ๒๕.๕ ค่าร้อยละ ๗๒.๕๕ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ชื่อวิจัย: การศึกษาความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์
ผู้วิจัย นางสาวอรุณีย์ พิทักษ์
ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๒ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๒๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสำรวจ ความต้องการบริการแนะแนวของโรงเรียนลาดยาววิทยาคม ๓๗ ข้อเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีความต้องการบริการแนะแนวโดยรวมอยู่ในระดับสูงเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อ แล้วเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้าน บริการจัดวางตัวบุคคล ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการติดตามผล ด้านบริการสนเทศ และด้านบริการเก็บรวบรวม ข้อมูลตามลำดับ ๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ มีความต้องการบริการแนะแนวเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตาม ด้านดังต่อไปนี้ ๑. ด้านบริการเก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อยกเว้น ข้อ ๑ คือ ต้องการให้มีการออกเยี่ยมบ้านเก็บข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนและครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ๒. ด้านบริการสนเทศ นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อยกเว้นข้อ ๑๐ คือ ต้องการให้โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศ เพื่อให้นักเรียน / ผู้ปกครองรับรู้เรื่องต่างๆ ภายในโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ๓. ด้านบริการให้คำปรึกษานักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ๔. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนว อยู่ในระดับสูงทุกข้อ ๕. ด้านบริการติดตามผล นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อ

ชื่อเรื่อง การสำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนว ด้วยแอปพลิเคชัน (ระบบแนะแนวเตรียมความพร้อมสู่อาชีพตามความถนัด) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ผู้วิจัย นางสาวกรวิภา คำศิลา

ปีที่ศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การสำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนว ด้วยแอปพลิเคชัน ระบบแนะแนวเตรียมความพร้อมสู่อาชีพตามความถนัด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาแนะแนว ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสำรวจทั้งหมด ๑๐ ข้อ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมวิชาแนะแนว มีค่าเท่ากับ ๔.๓๖ ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติต่อวิชาแนะแนวในระดับมากแสดงให้เห็นว่า วิชาแนะแนว สอนโดยใช้แอปพลิเคชัน (ระบบแนะแนวเตรียมความพร้อมสู่อาชีพตามความถนัด) มีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียน

